

247/1949 Sb.

ZÁKON

ze dne 17. listopadu 1949

o vyznamenáních a čestných uznáních.

v znení zákonného opatření č. 14/1956 Sb. ze dne 12. dubna 1956

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Vyznamenání

§ 1

(1) Vláda může se souhlasem presidenta republiky nařízením zakládat vyznamenání, a to řády a jiné druhy vyznamenání.

(2) Řád je projevem vděčnosti a uznání za vynikající zásluhy o Československou republiku, zejména o její pracující lid, dále za zvláště významnou činnost tvůrčí, jakož i za úspěšný a vynikající čin velitelský nebo za hrdinství při obraně vlasti.

(3) Jiné druhy vyznamenání jsou projevem vděčnosti a uznání za vynikající činnost nebo výkon nebo za zvláště vynikající statečnost, odhodlanost nebo obětavost, projevené ve prospěch celku.

§ 2

Vláda může se souhlasem presidenta republiky stanovit nařízením pro vyznamenané přednostní práva, výhody a zvláštní pocty nebo peněžní a jiné odměny, které mohou býti spolu s vyznamenáním udělovány.

§ 3

(1) Vyznamenání propůjčuje prezident republiky; prezident republiky může zmocnit jiný orgán, aby jeho jménem vyznamenání propůjčoval.

(2) Návrh na propůjčení vyznamenání činí prezidentu republiky vláda.

§ 4

Vyznamenání lze propůjčit občanům i cizincům (též po smrti) nebo souborům osob, jako pracujícím skupinám, anebo vojenským a podobným útvarům, podnikům, ústavům a státním orgánům (dále jen „útvary“) nebo jejich symbolům.

§ 5

Prezidentu republiky přísluší nejvyšší stupně všech československých vyznamenání; podržuje je, i když přestane být prezidentem republiky, leč by ztratil svůj úřad pro velezradu.

§ 6

(1) Vyznamenaný dostane zároveň s vyznamenáním listinu o tom, že mu vyznamenání bylo propůjčeno (diplom).

(2) Vyznamenání a diplom se ponechávají při úmrtí vyznamenaného jeho rodině.

(3) Při zániku vyznamenaného souboru osob nebo vyznamenaného útvaru se vrátí vyznamenání a diplom úřadu, který vyznamenání spravuje.

ČÁST DRUHÁ

Čestná uznání

§ 7

(1) Čestnými uznáními jsou čestné tituly, veřejná uznání a pamětní odznaky.

(2) Vláda může nařízením stanovit pro zvláště zasloužilé a vynikající pracovníky čestné tituly, jakož i pocty s nimi spojené. Akademické tituly, udělované vysokými školami, a čestné občanství nejsou tím dotčeny.

(3) Prezident republiky, vláda nebo její členové a vedoucí ústředních orgánů státní správy mohou projevovat veřejné uznání. Podrobnosti určí vláda nařízením, které vydá se souhlasem presidenta republiky a v němž může také stanovit, kdy s veřejným uznáním jsou spojena přednostní práva, výhody a zvláštní pocty nebo peněžní a jiné odměny.

(4) Vláda může usnesením zakládat pamětní odznaky a určit podrobnosti o jejich udělování; pamětní odznaky se nenosí na stužce.

ČÁST TŘETÍ

Společná ustanovení

§ 8

Českoslovenští občané (soubory osob a útvary) mohou cizozemská vyznamenání a cizozemské čestné tituly přijímat jen, svolí-li k tomu prezident republiky na návrh vlády.

§ 9

(1) Dopustil-li se vyznamenaný jednání, které ho činí nehodným vyznamenání nebo čestného uznání, nebo vyšly-li dodatečně najevo skutečnosti, svědčící o tom, že vyznamenání nebo čestné uznání mu bylo nezaslouženě propůjčeno, ztrácí vyznamenání nebo čestné uznání. Z týchž důvodů pozbývá práva nosit cizozemské vyznamenání nebo užívat cizozemského čestného titulu.

(2) O tom, zda nastaly skutečnosti podle odstavce 1, rozhoduje šestičlenná komise, která se zřizuje pro celé státní území při ministerstvu vnitra. Členy komise a jejich zástupce jmenuje a odvolává vláda. Rozhodnutí komise je konečné. Její jednacím řádem vydá ministerstvo vnitra vyhláškou v Úředním listě.

(3) Ustanovení trestních zákonů o ztrátě nebo odnětí vyznamenání a čestných uznání zůstávají nedotčena.

§ 10

Kdo si neprávem osobuje vyznamenání nebo čestné uznání, kdo bez souhlasu presidenta republiky veřejně nosí cizozemské vyznamenání nebo užívá cizozemského čestného titulu, kdo založí nebo udělí odznak, který by mohl vést k záměně s vyznamenáním nebo s pamětním odznakem, jakož i kdo veřejně nosí takový odznak, bude potrestán - pokud nejde o čin trestný soudně - okresním národním výborem pokutou do 50 000 Kčs nebo trestem na svobodě do tří měsíců. Pro případ nedobytnosti vyměří se náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do tří měsíců.

§ 11

(1) Doposud založená vyznamenání a čestná uznání nejsou tímto zákonem dotčena; pro jejich další propůjčování, pro jejich odnímání a pro změnu nebo zrušení předpisů o nich platí tento zákon.

(2) Zrušují se zákon ze dne 21. října 1936, č. 268 Sb., o řádech a titulech, a zákon ze dne 25. března 1948, č. 55 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 21. října 1936, č. 268 Sb., o řádech a titulech.

§ 12

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Gottwald v. r.
Dr. John v. r.
Zápotocký v. r.
Široký v. r.
též za ministra Dr. Clementise
Fierlinger v. r.
Dr. Ševčík v. r.
Dr. Dolanský v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.
Dr. Gregor v. r.
Nosek v. r.
Kabeš v. r.
Dr. Nejedlý v. r.
Dr. Čepička v. r.
Kopecký v. r.
Kliment v. r.
Ďuriš v. r.
Krajčír v. r.
Petr v. r.
Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Neuman v. r.
Erban v. r.
Plojhar v. r.
Ing. Jankovcová v. r.
Dr. Šrobár v. r.

(Zrušený zákonem č. 62/1962)